

розрахунків з оплати праці на підприємстві, оскільки вона є найбільш відповідальною і трудомісткою.

Список літератури: 1. Закон України «Про оплату праці» від 24.03.1995 № 108/95-ВР. 2. Закон України «Про збір на обов'язкове державне пенсійне страхування» від 26.06.97 р № 400/97 ВР.

Н.М. Побережна, доцент ХТУ «ХП»

Д.В. Каранух, магістрант НТУ «ХП»

СУЧАСНІ ПИТАННЯ ДОСЛІДЖЕННЯ СИСТЕМИ АНАЛІЗУ ТА ОБЛІКУ ВИКОРИСТАННЯ ТРУДОВИХ РЕСУРСІВ

Зарубіжна та вітчизняна наука накопичила багатий досвід аналізу процесів формування, використання та розвитку трудових ресурсів. Будь-яке підприємство намагається функціонувати таким чином, щоб результат своєї діяльності був ефективним для досягнення підприємством стійких ринкових позицій, високих фінансових результатів, ефективність використання ресурсного потенціалу. Світовий економічний досвід свідчить про те, що успіх будь-якого підприємства усе сильніше залежить не від матеріальних, сировинних та фінансових ресурсів, а від людського фактора.

Сучасні вчені і практики вважають, що забезпечення комплексної ефективності діяльності підприємстві можливе лише за наявності спеціального механізму управління трудовими ресурсами. І ця сутність полягає в тому, що люди розглядаються як конкурентна цінність підприємства, трудовий потенціал яких необхідно максимально використовувати та розвивати поряд з іншими ресурсами таких як: капітал, земля, праця, підприємницькі здібності, інформація. Тому в умовах тенденцій розвитку національної економіки надзвичайно актуальним стає питання щодо аналізу та обліку трудових ресурсів на підприємстві.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Питання щодо дослідження проблем формування й використання облікової інформації в управлінні

трудовими ресурсами займалися взагалі закордонні економісти, такі як: Е. Фламхольц, Ф. Крендаль, С. Брю, Р. Германсон, Р. Лайкерт, К. Макконелл, М. Мелоун, А. Едвінсон. Перелічені економісти внесли величезний вклад у розвиток обліку трудових ресурсів, що дозволяла не тільки визначати витрати на формування й використання трудових ресурсів, але й розраховувати вигоди від вкладу інвестицій у них.

Актуальність теми дослідження полягає у недостатності теоретичних та практичних розробок в області обліку та звітності в системі трудових ресурсів.

Метою дослідження є систематизація існуючого вітчизняного та зарубіжного досвіду у питанні бухгалтерського обліку трудових ресурсів з метою підвищення ефективності діяльності підприємства.

Згідно до чинного законодавства України, трудові ресурси – це частина населення країни, яка володіє необхідним фізичним розвитком, знаннями та практичним досвідом для роботи в народному господарстві.

Розвиток трудових ресурсів в Україні в цілому залежить від рівня життя населення, який визначає можливість відтворення працездатного населення. Основним показником, який визначає рівень життя населення є заробітна плата, а вона, в свою чергу, є основним джерелом грошових доходів працюючих.

Трудовий ресурс стає ключовим ресурсом сучасних підприємств і розглядається як носій капіталу. За цих умов особливого значення набуває трудовий капітал, який уособлює в собі сукупність продуктивних здібностей та знань. Як, відзначають дані Світового банку людський капітал перевищує 80% усіх продуктивних багатств у Японії та 60% у США [3].

Згідно з сучасною практикою обліку, прийнятою більшістю закордонних та вітчизняних підприємств, інвестиції в трудові ресурси розглядаються як витрати, а не активи, що не дозволяє об'єктивно оцінювати їхню значимість та рівень віддачі на вкладені ресурси.

Облік трудових ресурсів в значній мірі неврегульований. Міжнародні стандарти (МСФО) та національні стандарти (П(С)БО) передбачають загальний підхід до обліку трудових ресурсів як до обліку витрат. В МСФО 19 «Виплати

працівникам» та П(С)БО 26 «Виплати працівникам» зазначено, що витрати, пов'язані з використанням ресурсів поділяються на: короткострокові виплати працівникам, виплати по закінченні трудової діяльності, інші довгострокові виплати працівникам, виплати при звільненні [2].

Отже, ця тема є актуальною і сьогодення. Слід більше приділити питанню дослідження теоретичних та практичних розробок в області обліку та звітності в системі трудових ресурсів.

Складовими аналізу використання трудових ресурсів виступають чисельність працівників, рівень забезпеченості ними на підприємстві, їх склад, структура, продуктивності праці, використання робочого часу тощо. Аналіз повинен ґрунтуватися на існуючих законодавчій та нормативно-правовій, бухгалтерській та статистичній звітностях та даних первинної документації. Щоб підвищити ефективність праці, а у результаті й покращити діяльності підприємства в цілому, слід бути більше зацікавленим в якнайшвидшому усуненні усіх недоліків в роботі працівників.

Список літератури: 1. *Костирко Р.О.* Комплексна оцінка вартості підприємства : монографія / *Р.О. Костирко, Н.В. Терична, В.А. Шевчук* / за заг. ред. д.э.н., академіка НАН України *М.Г. Чумаченка*. 2-ге вид., перероб. і доп.. – Х. : Фактор, 2008. – 278 с. 2. *Покиньючерда В.В.* Серія: Економічні науки/ Збірник наукових праць ВНАУ // Трудові ресурси підприємств: обліковий аспект. – 2012. – №1. С. 64.

І.В. Пахомова, магістрант НТУ «ХП»

УДОСКОНАЛЕННЯ СИСТЕМИ ОБЛІКУ ОСНОВНИХ ЗАСОБІВ

Значні перетворення, які здійснюються в Україні протягом останніх років спрямовані на реформування господарського механізму, який буде відповідати вимогам ринкової економіки. Насамперед потрібно докорінно поліпшити систему обліку. Сучасні умови господарювання обумовлюють об'єктивну необхідність підвищення ролі бухгалтерського обліку в управлінні підприємством.